

ВІДДАЛЕНІ РЕЗУЛЬТАТИ ХІРУРГІЧНОГО ЛІКУВАННЯ ПЕРЕЛОМІВ КІНЦІВОК ПОЛІМЕРНИМИ ФІКСАТОРАМИ

Дудко О. Г., Васюк В.Л.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Актуальність теми. Застосування полімерних матеріалів для остеосинтезу переломів виявляє ряд переваг: низька вартість фіксаторів, легкість у виготовленні та обробці, можливість задавати потрібні фізичні та хімічні властивості шляхом зміни хімічної структури, технологічного процесу виготовлення, застосування біорезорбуючих конструкцій. Кафедра травматології та ортопедії Буковинського державного медичного університету займається вивченням і впровадженням полімерних матеріалів для остеосинтезу переломів. Починаючи з 1969 року в клініці застосовуються біоінертний термопласт поліамід-12 (П-12), а з 1984 року – біодеградуєчий полімерний матеріал полігліколід (ПГ).

Матеріали і методи дослідження. Клінічне дослідження включало 366 хворих з епі-, метафізарними, косими та гвинтоподібними діафізарними переломами оперованих з застосуванням полімерних конструкцій у 160 випадках, металевих – у 206. Віддалені результати остеосинтезу простежені у 157 випадках в терміни від 10 до 40 років, в тому числі після остеосинтезу з застосуванням конструкцій з полігліколіду – 37 хворих, з поліаміду-12 – 62 хворих. Хворим проведено клінічне, рентгенологічне, КТ і МРТ обстеження пошкодженої ділянки, визначення рівня якості життя пацієнтів на різних термінах спостереження.

Мета дослідження. Вивчити віддалені результати оперативного лікування переломів кінцівок з застосуванням фіксаторів виготовлених з полімерних матеріалів ПГ та П-12.

Результати та обговорення. Після остеосинтезу переломів фіксаторами з ПГ через 5 років добрі результати відмічалися у 45 хворих (93,5 %), в термін 6–10 років – у 35 хворих (94,6 %), 11–20 років – у 33 хворих (97,1 %), 21–27 років – у 92,6 % хворих. При остеосинтезі фіксаторами з П-12 в термін до 5 років добрі результати спостерігалися у 52 хворих (83,9 %), 6–10 років – у 87,7 % хворих, 11–20 років – 39 хворих (81,3 %), 30 і більше років у 11 хворих (61,1 %). Через 5–10 років після МОС добрі і задовільні результати отримано в 77,59 % і 17,24 % відповідно. В терміни спостережень 6–10 років після МОС відсоток добрих результатів складав 90,7 %, в терміни 11–20 років – 85 %, 21–30 років – 71,4 %.

Висновки. Сучасні полімерні матеріали П-12 та ПГ дозволяють надійно фіксувати відривні, краєві та внутрішньо-суглобові переломи в процесі їх консолідації і можуть бути альтернативою металевим фіксаторам в показаних випадках. Терміни зрощення, іммобілізації та відновлення функції при полімерному остеосинтезі та металоosteосинтезі достовірно не відрізняються, а повторна операція з приводу видалення конструкції не потрібна.

Анотація: Робота посвячена аналізу клінічного застосування полімерних матеріалів полігліколіда і поліаміда-12 для оперативного лікування переломів кінцівок на протязі 40 років. Результати полімерного остеосинтезу порівнювались з результатами застосування аналогічних за формою, розмірами і принципом фіксації металоконструкцій. Визначено типи і локалізацію переломів, при яких раціонально застосовувати полімерні фіксатори.

Summary: The paper is dedicated to research of outcome clinical application polyglycolide and polyamide-12 polymeric devices for surgical treatment fractures of extremities during 40-years. Far results of polymeric and metal osteosynthesis were compared for devices of the same type, size and fixation principles. It was determined the fracture patterns and indications optimal for application polymeric devices.